

கலைஞர்க்கும் 'தமிழ்' என்று பேர் 18

அது வெறும் முகமன் அல்ல - உபச்சார வார்த்தையல்ல - அன்புமகனாரின் அடிமனத்து வெளிப்பாடு - அவர் சுலபத்தில் யாரையும் புகழமாட்டார்.

'கழகம்' நிலை பெற்றுவிட்ட ஒரு மக்கள் சொத்து - கலைஞர் தமிழர்களின் ரத்த அணுக்களோடு ஐக்கியப்பட்டுவிட்ட 'சொந்தம்' - 'பந்தம்' சதையாடும் உறுவு!

இந்த 'சொத்தும் - சொந்தமும்' தமிழகத்தின் 'பிதுராஜித்' உரிமை - உடைமை - இது உண்மை.

கலைஞருக்கோ - 'தமிழ்'தான் - தாய்! அவர் நாக்கில் 'தமிழ்' தவமிருக்கும். அவர் வாக்கில் அது 'தில்லானா'!

தமிழ் மக்கள்தான் - அவருக்கு உற்றார் - உறவினர் - அண்ணன் தம்பி - அக்காள் தங்கை - பெற்றோர் - பெரியோர் - தோழர் - துணைவர் - காவலர் - காப்பாளர் மெய் - மெய்!

அந்த ஒரே ஒரு தைரியத்தில்தான் - இன்று நம் தலைவர் கலைஞர் - இன்றைய இந்திய - அரசியலில் - சந்திரனாக ஒளிபொழிந்து கொண்டிருக்கிறார்.

அவரின் அரை நூற்றாண்டு கால அரசியலில் அவருக்கு ஏற்பட்ட 'நெருப்புச் சோதனைகள்' வேறெந்தத் தலைவனுக்கும் ஏற்பட்டிருந்தால் அவன் 'தற்கொலைக்கு' துணிந்திருப்பான்.

ஆனால் - நம் அரும் கலைஞரோ - தன்னை சாய்க்க வந்த நூறாயிரம் 'சதிகளை' சவக்குழிக்கு அனுப்பிய சாதார்பன்.

'விஷப்பால்' கொடுக்க முனைந்த 'பூதகிளை'யும் புதைகுழிக்கு அனுப்பிய சாமர்த்தியன்.

'புராண பாஷையில்' சொல்வதானால் - தமிழக அரசியலில் - காளிங்க நர்த்தனம் செய்த சாகசன்.

இன்று அவர் - அரசியலில் - எல்லார்க்கும் எல்லார்க்கும் - வல்லார்க்கும் வல்லார்க்கும் - 'பிதாமகனாக' விளங்குகிறார்.

இருக்கும் இடத்திற்கு ஏற்ப 'அவரை' விரோதி போல காட்டிக் கொண்டாலும் -

அவர்களின் உள்ளத்து அடி உணர்வில் - ஆயிரம் இருந்தாலும் 'கலைஞர் கலைஞர்தான்' என்ற 'தர்ம உணர்வு' சுரந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

பெரியார் இல்லை - அண்ணா இல்லை - காம ராஜர் இல்லை - இன்று இந்தத் தமிழ்நாட்டில்...

அவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் - தமிழர்களை இயக்குகிறார்கள் என்பதற்கு உருவெளித் தோற்றமாக - உருவமாக இன்று நிலைத்திருப்பவர் யார்? யார்? யார்?

தமிழர் சமுதாயத்தின் அந்தப் பழம்பெரும் பாரம்பரியத்தின் கல்வெட்டாக - செப்பேடாக - சிலாசாசனமாக - இன்று நிமிர்ந்து நிற்கும் 'தமிழர் சக்தி' யார்?

கட்சி வேண்டாம் - கொடி வேண்டாம் - காழ்ப்பு கசப்பு வேண்டாம் - விருப்பு வெறுப்பு வேண்டாம் - விட்டுவிட்டு யார் வேண்டுமானாலும் ஒருகணம் நெஞ்சைத் தொட்டு சொல்லட்டும்.

அந்த வாழையடி வாழையில் - வளர்ந்த திருக் கூட்டத்தில் - இன்று வரலாறாய் தமிழ்நாட்டை வழி நடத்துபவர் கலைஞர்தானே?

உண்டா? இல்லையா? உண்டசொறு உப்போடு தான் என்றால் - உண்மையை 'நம்மில் நம்மவர்கள்' எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

இது - கட்டாயம் அல்ல - எல்லா கட்சிக்காரர்களையும் - தமிழ் உணர்வோடு - தமிழர்கள் என்ற உறவோடு கேட்பேன்.

'பௌர்ணமிக்கு' ஏன் 'அமாவாசை' என்று பெயர் வைக்கிறீர்கள்.

கோழி கூவும் விடியலுக்கு - ஏன் - கோட்டானின் 'இரவு' என்கிறீர்கள்.

ஏ.கே.வில்வம்

அலை இல்லா வானக் கடல் - அதில் ஆளில்லா நிலாப் படகு - அரை கோடி நட்சத்திர மீன்கள்.

கண் இருக்கிறது. ஒன்றல்ல - இரண்டாக - இருந்தும் - 'குமிழிருட்டு' என்று உளறினால் கூசாதா மனித அறிவு?

அதுபோலத்தான் - இன்றுதானே தமிழாய் - தமிழே தானாய் - தானே தேனாய் - தேனே தானாய்....

ஒராண்டின் பிள்ளைகளான பனிரெண்டு திங்களிலும் -

இரவென்ன பகலென்ன - குளிரென்ன அனலென்ன - நொடியென்ன பொழுதென்ன -

என்றும் பாராமல்....?

மண் இருக்கும் இடமெல்லாம் 'தமிழ்' பண் மழையால் - பூமியைக் குளிர்த்து....

புகுத்தறிவுப் பயிர் விளையச் செய்யும் தலைவர் கலைஞர் - நெஞ்சில் ஓடுவது ரத்தமல்ல - தமிழ் - தமிழ்.

புராணப்படி சொல்வதானால் - அனுமன் இதயத்தை பிளந்து காட்டியபோது அதில் கல்யாண ராமன் இருந்தானாமே... அதுபோல -

புத்துலகச் சிற்பி நம் கலைஞர் தன் இதயத்தைப் பிளந்து காட்டினால் அதில் கன்னித் 'தமிழ்' இருக்கும்.

"என்னை வடதுருடத்தில் அல்லது தென் துருவத்து பனிமேட்டில் தள்ளுங்கள் அப்போதும் என் நாக்கு வறண்டு விடாது - மரத்துப் போகாது - அதில் என் ஆங்கிலம் துள்ளும்"

என்றானே - வின்சன்ட் சர்ச்சில் - அதுபோல - கலைஞரை - நெருப்பாற்றில் தூக்கிப் போட்டாலும்..?

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே வளர்ந்து - சங்கத் திருப்பிலே தவழ்ந்து - வைகை எட்டிலே மிதந்த 'தமிழ்' தான் அவர் செந்நாலில் கூத்தாடும் - கொஞ்சி விளையாடும்.

தத்தைப் பருவத்திலே சுரந்த அந்த 'தமிழ்' உணர்வுதான் இன்று அவரைத் தமிழர்களின் தலைவனாக்கிற்று - அரசியல் அல்ல.

அதே - தமிழ் உணர்வுதான் - 'கல்லக்குடி' தமிழர்கள் உள்ளக்குடி - இங்கேன் 'டால்மியாவிற்கு' ஒரு விவாசக் கொடி?

என்று வெடித்த வினாவால் துடித்தது கலைஞரின் 'தமிழ்' உள்ளம்.

கெண்டைவிழிப் பெண்ணின் மடியைத் தலையணையாக்கிக் கொள்ள வேண்டிய அந்த வயதில்....

நண்டும் அதன் பேடையும் ஒன்றுக்குள் ஒன்றான அந்தக் காட்சியைக் கண்டு - வெளக்கச் சுகத்தில் முழுகித் தினைத்திருக்க வேண்டிய அந்தப் பருவத்தில்....

தண்டவானத்தையே தலையணையாக்கிக் கொண்டு - ஓடிவரும் ரயிலே ஓடிவா - என் உயிர் எனக்கு வெல்லமல்ல - அது தமிழுக்காக - தமிழ் உணர்வுக்காக கொல்லப்பட்டும் என்று படுத்தாயே.

அந்தத் துணிச்சல் - அந்த திடசித்தம் - அந்த தமிழ்கர்வம் - உன்னோடு மட்டுமே ஒடுங்கிய ஒன்று - ஒங்கிய ஒன்று!

அதனால்தான் - கலைஞர்க்கும் 'தமிழ்' என்று பேர் - என்று சொன்னேன்.